

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/34/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120421563
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6120421563.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členov senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a JUDr. Márie Kubincovej, PhD., v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, právne zastúpenému JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému Ján G., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/XX, XXX XX G., o zaplatenie 3.421,47 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 9Csp/6/2021-105 zo dňa 3. mája 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 9Csp/6/2021-105 zo dňa 3. mája 2021 p o t v r d z u j e .

II. Žalovanému proti žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom prvou výrokovou vetou žalobu žalobcu zamietol a druhou výrokovou vetou žalovanému proti žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou podanou na súde prvej inštancie domáhal zaplatenia sumy 3.421,47 Eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie zistil, že právny predchodca žalobcu VÚB, a.s. so žalovaným dňa 01.06.2016 uzavreli zmluvu o úvere, na základe ktorej skutočnosti právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 3.000,-- Eur, kde RPMN bola vo výške 16,75 %, celkové náklady predstavovali sumu 6.613,60 Eur, priemerná hodnota RPMN predstavovala 15,19 %. V zmluve bolo dohodnuté plnenie v 96 mesačných splátkach vo výške 68,10 Eur, výška úrokovej sadzby bola dohodnutá na 15,10 % ročne, dátum prvej splátky bol stanovený na 20.06.2016 a dátum konečnej splatnosti úveru na deň 20. 05. 2024, kde ďalšie splátky sú splatné vždy 20-teho dňa v mesiaci.

3. Zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným súd prvej inštancie posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 Občianskeho zákonníka, keďže na jednej strane ju uzavrel právny predchodca žalobcu ako dodávateľ, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný ako spotrebiteľ, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

4. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že keďže žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere, právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie nedoplatku na splátkach v celkovej výške 225,83 Eur upomienkou zo dňa 02.01.2018, v ktorej zároveň uviedol, že ak okamžite nedôjde k úhrade nedoplatku na splátkach, bude právny predchodca žalobcu oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný

túto upomienku prevzal, ktorú skutočnosť nenamietal, žalobca súdu predložil doklad o tom, že táto výzva žalovanému bola zaslaná právnym predchodcom žalobcu. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žalovaný nedoplatky na úvere nevyrovnal, právny predchodca žalobcu vyhlásil okamžitú splatnosť úveru dňa 07.02.2018, ktorú okamžitú splatnosť úveru oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému listom zo dňa 07.02.2018, ktorý bol doručený žalovanému dňa 22.02.2018.

5. V prvom rade súd prvej inštancie skúmal, či právny predchodca žalobcu pristúpil oprávnené k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Konštatoval, že v zmysle zmluvy o úvere a všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu článku VI, bodu 1a banka je oprávnená požadovať od dlžníka vrátenie celej poskytnutej sumy úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti, ak je dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace a bol na ich zaplatenie písomne vyzvaný s upozornením na právo banky odstúpiť od úverovej zmluvy. Súd prvej inštancie mal za to, že tieto zmluvné dojednania sú totožné so zákonnou úpravou predčasnej splatnosti s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, kedy predčasnú splatnosť úveru si môže žalobca uplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Na predčasnú splatnosť úveru bol žalovaný upozornený upomienkou zo dňa 02.01.2018, kedy nedoplatok na úvere predstavoval sumu 225,83 Eur, to znamená, že žalovaný bol v omeškaní so zaplatením viac ako troch splátok, keďže mesačná splátka podľa zmluvy o úvere bola dohodnutá na 68,10 Eur. Podľa prehľadu splátok žalovaný zaplatil poslednú splátku v septembri 2017, to znamená, že v čase upozornenia na predčasnú splatnosť bol žalovaný v omeškaní viac ako troch mesačných splátok, resp. bol v omeškaní s platením viacerých splátok viac ako tri mesiace. Právny predchodca žalobcu zároveň upozornil žalovaného v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zosplatenie úveru - predčasnú splatnosť úveru, kedy bola daná lehota na vyrovnanie omeškaných splátok, kde právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru dňa 07. 02. 2018, t.j. po uplynutí viac ako 15 dní. Taktiež v čase zosplatenia úveru právnym predchodcom žalobcu boli splnené podmienky pre predčasnú splatnosť úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže ku dňu 07.02.2018 žalovaný bol v omeškaní so zaplatením splátky viac ako tri mesiace, mysliac tým splatnosť splátky splatnej minimálne v septembri 2017, kde právny predchodca žalobcu žalovaného vyzval a upozornil ho v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na predčasné zosplatenie. Súd prvej inštancie poukázal aj na to, že žalovaný už pred septembrom 2017 neplatil riadne a včas mesačné splátky podľa uzavretej zmluvy, keďže v mesiaci júl 2017 a august 2017 nezaplatil žiadne splátky, následne zaplatil poslednú splátku v septembri 2017, od ktorého obdobia už nezaplatil žiadnu splátku, čo vyplýva aj z prehľadu pohybov na úverovom účte žalovaného, ktorý predložil samotný žalobca, samotný právny predchodca žalobcu a taktiež žalobca si boli vedomí toho, že žalovaný neuhradil mesačné splátky v mesiaci júl a august 2017, keďže v týchto mesiacoch žalovanému boli vyúčtované aj poplatky za zaslané upomienky žalovanému zrejme pre nezaplatenie dohodnutých mesačných splátok v mesiacoch júl a august 2017. Preto súd prvej inštancie považoval za potrebné uviesť, že žalovaný nezaplatil už splátky v mesiacoch júl a august 2017, poslednú splátku uhradil v septembri 2017 a od splátky splatnej 20.10.2017 už nezaplatil žiadnu splátku.

6. Keďže žalovaný na upomienku právneho predchodcu žalobcu nereagoval, nedoplatok na splátkach nevyrovnal v stanovenej lehote, súd prvej inštancie vyslovil názor, že právny predchodca žalobcu oprávnené pristúpil k zosplateniu úveru ku dňu 07.02.2018. Tým došlo k predčasnej splatnosti celej pohľadávky žalobcu s príslušenstvom súvisiacu s poskytnutým úverom.

7. Súd prvej inštancie uviedol, že v zmysle predžalobnej upomienky právneho predchodcu žalobcu zo dňa 02.01.2018 veriteľ žalovaného upozornil na možnosť úver zosplatiť, ak nedôjde k úhrade nezaplatených splátok v celkovej výške 225,83 Eur. Teda dôvodom pre predčasné zosplatenie úveru bolo nezaplatenie omeškaných splátok splatných v roku 2017, kedy podľa prehľadu splátok žalovaný nezaplatil pravidelné mesačné splátky splatné 20.07.2017, 20.08.2017, zaplatil splátku v mesiaci september 2017 a od splátky splatnej 20. 10. 2017 už nezaplatil žiadnu splátku.

8. Ak teda právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplateniu dlhu vo vzťahu k omeškaniu žalovaného, súd prvej inštancie uviedol, že treba vychádzať z toho, že premlčanie práva začína plynúť so splátkou - najstaršou omeškanou splátkou podľa prehľadu nezaplatenou 20.07.2017, keďže však žalobca podal žalobu na súde až 04.11.2020, ide o žalobu podanú zjavne po uplynutí trojročnej všeobecnej premlčacej lehoty. Táto všeobecná trojročná premlčacia lehota by uplynula aj v prípade, ak by súd vychádzal z

výzvy právneho predchodcu žalobcu zo dňa 02.01.2018, kde k tomuto dňu boli nedoplatky žalovaného na omeškaných splátkach vo výške 225,83 Eur, to znamená, že neboli zaplatené 3 celé splátky a časť jednej štvrtej mesačnej splátky vychádzajúc z výšky mesačnej splátky 68,10 Eur, to znamená, že k 02.01.2018 neboli zaplatené minimálne splátky splatné 20.12.2017, 20.11.2017, 20.10.2017 a časť splátky splatnej 20.09.2017. Aj z tohto pohľadu pri podaní žaloby dňa 04.11.2020 by išlo o žalobu podanú zjavne oneskorene, po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby, kde vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalovaným nemožno žalobcovi premlčané právo priznať s poukazom na ustanovenie § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Obdobné právne závery boli vyslovené aj v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16CoCsp/39/2020 zo dňa 19. 11. 2020. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie dospel k záveru, že nebolo možné žalobcovi vyhovieť vzhľadom na premlčanie jeho práva a vznesenú námietku premlčania žalovaným.

9. Na premlčaciu dobu súd prvej inštancie použil ustanovenia Občianskeho zákonníka s poukazom na ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ustanovenia na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva, toto ustanovenie nadobudlo účinnosť 01. 05. 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú (Zákon č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa v znení Zákona č. 102/2014 Z.z.), nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom v súlade s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR 3 MCdo/14/2014. Na premlčanie súd prvej inštancie prihliadol vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalovaným, kde na premlčanie nároku by prihliadol aj z úradnej povinnosti s poukazom na ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z.z., ktoré nadobudlo účinnosť 05. 12. 2018, kde žaloba žalobcu bola podaná na súd po tomto dátume.

10. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Žalovaný mal plný úspech v konaní, trovy konania si však neuplatnil, a preto súd prvej inštancie vyslovil, že žalovanému sa voči žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

11. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil jeho nárok ako premlčaný, keď začiatok plynutia premlčacej doby určil od dátumu najstaršej omeškanej splátky neuhradenej žalovaným. Poukázal na skutočnosť, že z predložených dôkazov je zrejmé, že k zosplatneniu došlo pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.10.2017, čo vyplýva aj z predloženého výpisu z účtu a aj z výzvy jeho právneho predchodcu - tretej upomienky, ktorá bola žalovanému zaslaná dňa 02.01.2018. Pokiaľ sa pri premlčaní vchádza z § 101 Občianskeho zákonníka, teda že premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz v spojení s § 103 Občianskeho zákonníka, žalobca považoval za nutné poznamenať, že ak sa žalovaný dostal do omeškania zo splátkou zročnou dňa 20.10.2021, na ktorej zaplatenie pod hrozbou zosplatnenia bol žalovaný vyzvaný v predžalobnej upomienke jeho právneho predchodcu, jeho právny predchodca ani nemohol pristúpiť k zosplatneniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr, ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát uplatniť najneskôr dňom nasledujúcim po 20.01.2018, kedy uplynuli tri mesiace od omeškania splátky, pre ktorej nezaplatenie pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru a od tohto dňa začala plynúť všeobecná premlčacia doba troch rokov. Považoval za neprijateľné a v rozpore so zákonom, aby začiatok premlčacej doby pre celý dlh začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, t.j. aj pre splátky, ktoré ešte nie sú splatnými, nakoľko z predloženého prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že splátky predpísané pred zosplatnením sú posudzované v režime premlčania každej splátky osobitne. Zdôraznil, že premlčacia doba zosplatneného dlhu začala plynúť od 20.01.2018, žaloba bola podaná na súde dňa 04.11.2020 a ním uplatnený nárok v upravenom rozsahu premlčaný nie je. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že zaviazže žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 3.421,47 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.421,47 Eur odo dňa 02.03.2018 do zaplatenia, to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

12. K odvolaniu žalobcu vyjadrenie podané nebolo.

13. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať dokazovanie (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a preto podľa § 387 ods. 1 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

14. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 04.11.2020 sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplataenia istiny vo výške 3.421,47 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.421,47 Eur od 02.03.2018 do zaplataenia na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu VÚB, a.s., Bratislava a žalovaným dňa 01.06.2016 (ďalej len „zmluva o úvere“, resp. „zmluva o spotrebiteľskom úvere“). Zo zmluvy o úvere vyplýva, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 3.800,-- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 96 mesačných splátkach po 68,10 Eur, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.06.2016, splatnosťou ďalších splátok 20. dňa v mesiaci, splatnosťou poslednej splátky dňa 20.05.2024. Zmluvné strany si ďalej v zmluve o úvere dojednali úrokovú sadzbu vo výške 15,10 %, RPMN vo výške 16,75 %, celkové náklady vo výške 6.613,60 Eur, priemernú RPMN vo výške 15,19 %. Vzhľadom na to, že žalovaný neuhradil svoje záväzky vyplývajúce zo zmluvy o úvere, právny predchodca podaním zo dňa 02.01.2018 označeným ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“ žalovanému oznámil, že ku dňu 02.01.2018 eviduje pohľadávku po lehote splatnosti vo výške 225,83 Eur a vyzval ho na okamžité zaplataenie dlžnej sumy a upozornil ho na to, že v prípade jej nezaplataenia bude požadovať, aby žalovaný vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere. Podaním zo dňa 07.02.2018 označeným ako „Výzva na predčasné splataenie zostatku úveru s príslušenstvom“ právny predchodca žalobcu vzhľadom na to, že žalovaný do dňa vystavenia tohto podania j napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradil dlžnú pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere, žalovanému oznámil, že v súlade s príslušnými ustanoveniami VOP a zmluvy o úvere ku dňu 07.02.2018 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 3.656,18 Eur. Uvedené podanie žalovaný prevzal dňa 22.02.2018, ako to vyplýva z pripojenej fotokópie doručanky.

15. V prejednávanom prípade súd prvej inštancie správne zistil, že žalovaný mal pri uzatváraní zmluvy o úvere postavenie spotrebiteľa a že zmluva o úvere, ktorú uzavrel s právnym predchodcom žalobcu spĺňa kritériá vymedzenia spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplataením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplataenie tohto práva.

17. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplataenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

19. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

20. Vyššie citované ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka upravuje všeobecnú dĺžku premlčacej doby, ktorá platí vo všetkých prípadoch, pokiaľ zákon pre jednotlivé práva neráta s osobitnou (kratšou, či dlhšou) premlčacou dobou. V prípade, ak plnenie bolo dohodnuté v splátkach, podľa § 103 Občianskeho zákonníka môže veriteľ žiadať splnenie len príslušnej splátky, ktorá sa stala splatnou podľa dohody strán. V tomto prípade každá jednotlivá splátka predstavuje samostatné plnenie, pre ktoré plynie premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka samostatne. Len v prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stal splatným celý dlh podľa § 565 Občianskeho zákonníka, premlčacia doba začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky.

21. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka je na ochranu veriteľa. Toto ustanovenie umožňuje veriteľovi vymáhať celý dlh, teda aj to plnenie, ktoré by ešte nebolo splatné, pokiaľ by nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Ide o voľbu veriteľa (je to jeho právo), či si bude vymáhať jednotlivé splátky potom, čo sa dlžník dostane do omeškania alebo využije ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru, čo mu umožní vymáhať celý dlh. Závisí od veriteľa, kedy vyhlási mimoriadnu splatnosť dlhu, čím si určuje začiatok plynutia premlčacej doby. Pokiaľ toto právo využije so značným časovým odstupom od zmeškanej splátky vystavuje sa riziku, že časť premlčacej doby je v dôsledku jeho pasivity konzumovaná. Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ by aj nedošlo k využitiu práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu, premlčacia doba pre vymáhanie zmeškanej splátky objektívne plynie od jej zročnosti (§ 103 Občianskeho zákonníka). Pri využití práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu veriteľ „vstupuje“ do premlčacej doby, ktorá už začala plynúť, a to nielen ohľadne uplatnenia práva na zaplatenie zmeškanej splátky ale aj celého dlhu.

22. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v danej veci správne posúdil plynutie premlčacej doby. V zmysle § 103, druhej vety Občianskeho zákonníka v prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stal zročným celý dlh podľa § 565 Občianskeho zákonníka, premlčacia doba začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre ktorú veriteľ vyhlásil splatnosť celej pohľadávky. V danom prípade súd prvej inštancie správne z prehľadu splátok predloženého žalobcom zistil, že žalobca nezaplatil splátky splatné 20.07.2017, 20.08.2017, avšak zaplatil splátku splatnú dňa 20.09.2017, pričom ďalšie splátky už nezaplatil. Z podania zo dňa 02.01.2018 označeného ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“ vyplýva, že právny predchodca ku dňu 02.01.2018 evidoval pohľadávku vo výške 225,83 Eur, pričom právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 07.02.2018 označeným ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru u dňu 07.02.2018. Z uvedeného teda vyplýva, že právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenú splátku v mesiaci október, t.j. splátku splatnú dňa 20.11.2017. Nakoľko podľa § 103, druhá veta Občianskeho zákonníka v prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, začína plynúť premlčania odo dňa splatnosti nesplnenej splátky, pre ktorú došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade došlo k zosplateniu úveru pre splátku splatnú dňa 20.10.2017, a preto v danom prípade premlčacia doba podľa § 103, druhá veta Občianskeho zákonníka na uplatnenie práva začala plynúť dňa 21.10.2017 a nie dňom splatnosti najstaršie omeškanej splátky splatnej dňa 20.07.2017, ako to mylne uviedol súd prvej inštancie. Skutočnosť, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo pre omeškanie so splátkou splatnou dňa 20.10.2017 potvrdil aj samotný žalobca. Keďže v prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 103, veta druhá Občianskeho zákonníka premlčacia doba začína plynúť od splatnosti splátky, pre ktorú došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalobcu vysloveným v odvolaní, že premlčacia doba v danom prípade začala plynúť najskôr dňom nasledujúcim po dni 20.01.2018, kedy uplynuli tri mesiace od omeškania splátky, kre ktorej nezaplatenie vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a túto námietku žalobcu považoval za irelevantnú.

23. Vzhľadom na to, že odvolací súd dospel k záveru, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru v predmetnej veci došlo pre nezaplatenú splátku splatnú dňa 20.10.2017, podľa § 103, druhá veta Občianskeho zákonníka premlčacia doba začala plynúť od tejto splátky splatnej dňa 20.10.2017. Predmetná žaloba bola podaná na súde prvej inštancie dňa 04.11.2020 (ako to vyplýva z potvrdenia o prijatí návrhu na začatie konania z č.l. 42 spisu). Trojročná premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka by potom uplynula dňom 20.10.2020, t.j. pred uplatnením nároku žalobcu na súde (pred 04.11.2020). Súd prvej inštancie preto dospel k správne záveru, že žalobca doručil žalobu súdu prvej inštancie po uplynutí trojročnej premlčacej doby.

24. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel k správne záveru o premlčaní žalobcom uplatneného nároku, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

25. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa ust. § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní mal žalovaný plný úspech, a preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Nakoľko však žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, ani si žiadne trovy neuplatnil, odvolací súd žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

26. Rozsudok bol jednohlasne schválený členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťelia musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).